

Kramérhusový Král. Pražské Poslostovsté Noviny.

Roku 1790.

Nro. II.

Druhý roční běh.

v Sobotu dne 13. Března.

Saukromné wogenšté Zpráwy.

Od předesslého týdne nasse zpráwa strany pokoge s změnu; nebo tak slyssime, že geho krále Milost Leopold tomu chce, aby se válka s Turky tak dlouho veda, dokudby oni, gsouce puzeni nuznau potřebau, sami o pokog s nassim nezlepší prospěchem nežádali. Geho Milost nás dědičný Brákl také se prohlásyti měl, že k wedenj další wálky potřebné penze zaopatřiti chce.

K potvrzenj této zpráwy, že tož wogna s Tureckým dvorem gesstě y letosnjho roku trvali může, slavži gegich gednánj koliko viděti gest, že

nám následujcý list z Rakaus psaný na den 1. března. V něm se praví: "Přiz Tureckým dvorem vzala cházegj syce zpráwy z Jasy, žeby pokog nás nedaleko byl, a gednání strany pokoge že se gakž takž daří; ale není pravdě podobno, abychom se brzkého pokoge nadjeti mohli, nebo Turcy chystají se ze všech stran, a wedau náklad takový, gakéhož předesslymi dvěma lety viděti nebylo. K tomu vjme gisotně, že Turecký dvůr těch vymínek, gakž genu od obou císařstvých dvorů k vgednání a zavření pokoge předloženy byly, nepřigme. Ze všeho

nám svým deputyrovánými, kteří dozvídali v Hüssi gau, čas měřejí, aby oni tím pohodlněji k válce se přichystat, a proti nám s větší mocí vytáhnouti mohli. Než daremní gau gich trošťové s násse v Ruská armáda stogj tak pohromadě, a odporovati jim bude s takovým násyljem, jakéhož gij Turci předesslymi lety zakusyli..

Gak poslední listové z Banátu dál wagi zprávu, nássi nynj skutečně chystají se naporád k dobývání Orsowy, kteréž možná nebylo obležením přes celau zymu k vzdání přinutiti. Dne 28 vnora z Pančawy gely k Orsowě plynaucí patrye, a tito tmové Arcyknžete Ferdynanda a Alwinči podobně z Bělehradu k dobývání Orsowy potáhnau. V prostřed něsýce března má (prý) dobývání svůg počátek wzyti, a trwati tak dluho, dokudby se Turci bud newzdali, aneb dokudby wšecko stanoveni s zemí srovnáno nebylo.

Dne 21 vnora 85 Turků z Orsowy na dwau čaykách a na dwau organizých pokusylo se na násse ostrostrelce, kteří v lese nad hradem Alžbětinském stogj, wypadnauti. Gak mile to spatřil Obršt Hrabě Alversperk, který zprávu weden na vrchu Allionu, poručil do téhoto nezpráteleckých lodí stříleti. Týmž časem také ostrostrelci pustili se proti Turkům, a páli po nich tak dobré, že v okaz mženj 25 zbitých nepřátele na zemi leželo, a mnoho giných bylo poraněno, kteří však poraněné pozůstali. Turci w rychlosti do Alžbětinského hradu zaválzeli. Dwě z téhoto čtyř lodí, bywše od násseho lidu rozmázaný, plynuly dolů k Bladowě.

Sedmihradské země 18 vnora. Podlé zpráwy z Karlsstátu, dne 12 vnora přes 300 Bosňáků pod zpráwou Bihačského Bassy wypadlo na Laytnanta Lazare, který v Želewý Únky s 50ti muži stál. Nássi s neohrozenou myslí postavili se Turkům na odpor, a ač nepřátele daleko gich sylnější byli, předce jim nássi nevstaupili, a bránili se tak dluho, až jim giné komando pod zpráwou Laytnanta Blodyka na pomoc přitáhlo; kdež potom shluky se v geden zastupují, nepřátele s gich nemalau ztrátou rozehnali. — z Sabjnowa doslycháme, že polní řbrogosta Kníže Hohenlohe dne 10 toho z Brajowy vygel, dne 15 neb očekává se v Sabjnowě, a pak od tud je pogede do Čech.

z Rakaus 4 března. Ve Wjdni se nynj z Sabjnowa očekává Pan polní řbrogosta Kníže Hohenlohe; gak slyzseti, on (prý) při Laudoncké armádě vrchní zpráwu na se přigmauti má.*)

*) Tato zpráva s onau, která málo výše podotknuta gest, nehrubě se srovnává; nebo v onneno se praví, že Pan řbrogosta do Čech povede, a podlé této z Rakaus příslé zpráwy mluví se, že v Serwii nad nássí armádou zpráwu westi má.

Prync Roburk geden díl mogsta, které g st pod zpráwou Knžete Hohenlohe, rccíl pro Maláštavu zemi, a druhým dílem poručil Sedmihradské hranice osaditi. Turci, který stogj před Bladowau, pak který gau po Chaze watských hranicích, nynj počinají se mocněgi dohromady srážeti, a v Wjdna proti Bladowě aspoň 8 tisíc pěších a gjzdných Turků stogj. Za tau přejícnau

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. Hviezdoslava

wědomosti strany polityckého w té zemi obyčegněho pořádku nabyl.

Z Budjna 24 vnera. Dne 21 toho odpoledne okolo 4 hodin královská Vherstá koruna gest sem přivezena, ktež rau nesčíslné množství lidu vyselikého starou provázelo. Sned gak přicházezla do starého Budjna, bylo 4krát vyšreleno, a židovská obec stála we dwau řadách. Na sýlnicy byl vystawen slavný triumf, na kterémž tesaři hlučnau muzyku drželi. V nového stystu k tomuto průvodu přirazily se Budjnskij gatdyště 80 husarů. Na ten způsob vyzena byla sw. koruna mezi řadou dužchowenstwa a studentů.

Při Výdeňské bráně stála zdejší městská rada spolu s měšťany, a Pány Ochránce koruny Latinštau řečí přigala. Městská pěchota w pěti kompanijsch, pod zpráwau Pana Radního Jozefa Bramerlanfa stála w parádě, a k ní se přirazilo 7 kompanij Pesskanských měšťanů. Také tmové Blebekovské a Tosskanské pěchoty, genž rámci přes Budjin, stáli w parádě. Před hradem 6 žemanů z Pesskanské stolice, wžawisse korunu, vnesli gi do sálu, kdež ochráncové koruny vyhnali gi z truhly, a na snažnau žádost wesskerého lidu okázali. Sned když se

tento slavný průvod k městu přiblížoval, několikrát z 18ti kusů bylo vystreleno, a po celém městě se zvonilo. V večer nejen w pevnosti, alebrž w celém Budjně, y w tom neychatrnegsím stavěni byla illuminacij. V radního domu stálo nákladne lesseni s mnohými nápisy, a přes 1000 lamp na něm hořelo. Z toho lesseni při hlučném trauzenj a bubnowání 50 wěder vjna čer-

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. Hviezdoslava

weného a býlého teklo, y také chléb meze zy lid rozdáwan byl.

Druhého dne nato poručeno bylo, aby se sw. koruna w chrámu na hradě za celé 3 dny s trognásobnou stráží vystavila, a okolo toté hodiny ranní bylo držáno slavné Te Deum Laudamus, při kterémž opět wsecko wogsto stálo w parádě, a wsecky Dámy obleceny byly w Vherstý oděw. Pan Bardynál Prymas Hrabě Bathyaný měl zpívanou misi, a po skončení té slavnosti bylo stolování v nevyššího Sudjho Pana Hraběte Karla Cyhy.

Z Polska 24 vnera. Hrabě Luchesyný dne 17 toho, byw prwé nějaký čas w Dráždanech, tam odtud opět se narovrátil do Warssawy. My pochybužeme, aby on při Saském dvoře swého cíle byl dosáhl, nebo tak se prawí, že týž dwur, pokudby wogna býti měla, neutrál zůstatati chce. Zdali on pokogní, cili wognu, a w této poslednj připadnosti y Generála pro Polštau armádu, těž pensze sebou přivezl, o tom wsem dozvad newjme; přigde wšak to na světlo, gak mile on swůj list na vwerenj odwede.

Penež pro armádu gest naneywýš zapotřebj. Wogenstý vřad představil stavům, že kassy vyprázdněny jsou, a z té příčiny že potřebí gest dobré rady, aby wogacy pořádně swého žoldu dostávali mohli, ginák že wsecko zlé k obáwanj gest. Nepochybne strany této důležitosti stavové brzy sgednoceni budou, nebo tak se prawí, že statky Polštých Starostů zastawiti chcej. Mezi tím dosavad wsecky válečné potřebnosti hotovými penězy se platěgi.

Staré

Staré město Warssawa svobodně
Polšté obcy o své vlastní wuli 50 tisíč zlatých Polštých složiti se podvolila.
Byloby k vinnování, abychom tak dobrotiwých vlastenců wjce počítati mohli. — Pluk Literostých Kadetů gest
westř po polku oblečen.

Z Rakous 6 března. Všenj lze te zprávě vweriti, která se red roznáší z mezy tím lehce se státi může, že okolo stogičnosti častégi mnohé wécy zméněgj. My slyssime gakožto gistegssi zprávu, že nás Wjdenšký dvůr skutečně s Prusy neni wje w dobrém přátelstwu, a to se aspoň z toho lehce dá sauditi, po němž České wogisko co neydříw do staně poručenj do pole sevissim se přizchystat, a snad při konci března skutečně wytáhne. Také y to slyssime (z dor brýchli wssak důvodů, za to nestogjme) že se totiž Polácy od Prussianů odtrhlí, a nassi stranu držeti chtěgj. Podivná změna! wssak přitom zwolili sobě skutečně dobrá stránku.

Podle zprávy z Lwowa, nasse wogisko, když zatahule na stráž, právě tak wssim zaopatřeno gest, gakoby skutečně w poli před nepřitelem stálo.

Poděkování giskeho wylaužileho wogáka Císaři Jozefovi Druhému za geho smutné rozloučení; w domáčym gažku wyložené od Kraméryusa.

Tedy chces w tom setrvati, gakž sy byl začal, Weliký Císař! — Wssickni twogi činové byli slawni, a gsaú nezmrtevní, a swé živobytí právě tak zavíráš, gakž žádný den neminul, az bychom w ném vsechtlosti twého srdce byli neznamenali. — Chces nás opus-

tit? — Chces nás, kteři jsme w přijomnosti twé, twau péči a starosti wycvicení byli, tak časně opusit? — O Jozefu! tuť bogowník, gakžli on zatvrzclého bývá srdce, přestáwá zatvrzelym býti! Bolest nuti prsy geho k vzdychání, a oči geho k slzám. Vlastní smrti pozdrobilibyhom se neohrozenau myslí, ale při smrti twé hrůza nás napadá.

Ty chces vrnjeti, a pamatuji se na nás? — O Otče! to bylo vždycky twé jméno mezy námi. Otec Jozef! wławali wssickni wogacy, když té zdaleka přicházeli wjdali. Ach, nechť gen gesste Otec Jozef živ gest! mnohdykrát vždychl sobě poraněný wogák na bozí gissi. Hodens byl toho lastawého gměšna we všech tých činech, y na smrtelné posteli dokázals, že geho hodensy. Hrdina byls před nepřitelem, a nás spolutorarys w každém nebezpečenství. Bez oddechnutí byla twá péče, a bez odpočinutí twá aučinlivost pro nase dobré; a my, co sine giného činiti mohli, než tebe poslouchati twým rozkazům zadosti činiti? — že se nyní každé mocy siněle opřiti můžeme, že žádne wogisko po celé Evropě nás kázeň, srđnatost a wsecky wogenště vlastnosti pohaniti nesmí; to gest twé dílo.

Poslechnete Bratři! gá wám krátcejší slovy Jozefowu lásku k wogáku představujem. — Stalo se, že jsme w Čechách a w Slezsku proti Prussianům do pole wytáhnouti musyli.*). Tjm časem byla gesste živa Marya Terezye. My sine měli velmi opatrné a zkussené Wüdce. Jozef, gemuž zpráva wogenště od geho neyosvícenegssi Panj Materě odezwzdána byla, mohl se syce na pořádek

*) Rok 1778. svých